

بهینه سازی تولید همزمان آمیلاز، پکتیناز بوسیله قارچ اسپرژیلوس اوریزه

زهره جعفری، فتح ا...فلاحیان

گروه علوم گیاهی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

احمد مجد

گروه زیست شناسی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مهرداد آذین*

پژوهشکده بیوتکنولوژی، پژوهشگاه فناوریهای نوین، سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران، تهران، ایران

چکیده

تاکنون روشهای تولید آنزیمها بخوبی موردبررسی قرار گرفته است اما تولید همزمان دو یا چند آنزیم و تلاش برای ایجاد شرایط واحدی برای تولید بهینه آنها بخوبی در متون علمی موردتوجه قرار نگرفته است. به منظور بهینه سازی تولید همزمان آنزیم آمیلاز و پکتیناز که واجد اهمیت اقتصادی هستند از قارچ اسپرژیلوس اوریزه *Aspergillus oryzae* PTCC 5164 به عنوان منبع تولید کننده قارچی این آنزیم ها و روش آماری تاگوچی استفاده شد. تعیین فعالیت آنزیم ها بوسیله روش DNS انجام شد. در آزمایشهای اولیه، بیشترین میزان تولید آنزیم های پکتیناز و آمیلاز به ترتیب با استفاده از پکتین مرکبات، آرد نشاسته ذرت بعنوان ماده اولیه سوبسترا حاصل شد. محیطهایی با منابع کربنی مخلوط، شامل نسبت های مختلفی از سبوس گندم، پکتین مرکبات و آرد نشاسته ذرت طراحی شد و بهترین شرایط برای بالاترین میزان تولید این آنزیمها مشخص گردید. در نتیجه بعد از اجرای روش تاگوچی، به ترتیب افزایش ۱۹۰/۵۳٪ و ۲۲۲/۵٪ برای مقادیر تولیدی آمیلاز و پکتیناز نشان داده شد. در مرحله بعدی، در نقطه بهینه ترکیبی، که نقطه میانگین موردمحاسبه نقاط قبلی بود، با توجه به شرایط آغازی، تولید آنزیمهای مذکور به ترتیب افزایش ۱۹۶/۲۲٪ و ۲۲۰٪ را برای آمیلاز و پکتیناز داشت. نتایج نشان داد که استفاده از روش آماری برای پروسه های میکروبی و بیوتکنولوژی بسیار مناسب است، زیرا با تعداد آزمایشهای کمتر می توان به نتیجه مطلوب رسید.

واژه های کلیدی: آمیلاز، بهینه سازی، پکتیناز، اسپرژیلوس اوریزه

* عهده دار مکاتبات

مقدمه

از بین مهمترین آنزیمهای صنعتی می توان به آمیلاز و پکتیناز اشاره کرد.^(۴-۱) از جمله موارد استفاده این آنزیمها می توان به کاربرد بی نظیرشان در صنعت تولید گلوکز از نشاسته و آبمیوه گیری^(۵)، تهیه انواع خمیرهای نانوائی^(۴، ۶)، تخمیر چای^(۷) و صنایع چوب و کاغذ^(۸) اشاره کرد. با توجه به نیاز روزافزون به این آنزیمها، پژوهش در مورد تولید مقرون به صرفه آنها ضروری می باشد. انتخاب ارگانسیم مناسب نقش کلیدی در تولید بالای آنزیمهای تجاری دارد. یکی از این میکروارگانسیمها که در این تحقیق مورد توجه قرار گرفته است جنس *Aspergillus* می باشد که از قارچهای ناقص و دارای تنوع گونه ای فراوان است که کاربردهای مفیدی دارد از جمله می توان به استفاده از گونه های مختلف این قارچ در صنایع غذایی و آب میوه، چوب، کاغذ و نساجی، اشاره کرد.^(۹) گونه های این جنس تولید آنزیمهای خارج سلولی متنوعی می نمایند که از میان آنها آنزیمهای پکتیناز و آمیلاز دارای اهمیت اقتصادی ویژه ای هستند.^(۴، ۱۰، ۶) کاربرد سایر قارچها همچون پنی سیلیوم،^(۱۱) تریکودرما و حتی اکتومایکوریزه ها^(۱۲) یا باکتریهای چون باسیلوس^(۱۳)، کلوستریدیوم،^(۱۴) نیز برای بهینه سازی تولید آنزیمها مورد توجه می باشد.

در پژوهش حاضر، تاثیر سوبستراهای متفاوت با دسترسی آسان، همچون آرد نشاسته ذرت و سبوس گندم بعنوان منابع کربنی، و سایر شرایط مثل pH برای انتخاب سطوح بهینه عوامل مورد استفاده در تولید آنزیمهای پکتیناز و آمیلاز توسط *Aspergillus oryzae* با روش تاگوچی مورد بررسی قرار گرفته است.

این روش کاری نسبت به دست کاری ژنتیکی کم خرج تر می باشد. در این پژوهش از روشهای طراحی آزمایش آماری استفاده شد، روشهای یاد شده بسیار متنوع می باشند اما در این بررسی از روش تاگوچی سود برده شد حسن این روش قابلیت استفاده همزمان از فاکتورهای پیوسته (مانند pH) و گسسته (مانند نوع منبع کربن) بود. نوآوری این کار تحقیقی در این بوده است که بدون دستکاریهای ژنتیکی و تنها با تغییرات شرایط فیزیکی (pH) سوبستراها) بکمک روش تاگوچی، محصول بیشتری بدست آمد پیش از این نیز تولید آنزیمهای مذکور در قارچ *Aspergillus oryzae* و استفاده از روش تاگوچی مورد توجه قرار گرفته است از جمله می توان به تحقیقات Yamane^(۱۵) برای تولید سلولاز از *Aspergillus oryzae* و Zeta^(۱۶) برای تولید پکتیناز در گونه های *Aspergillus oryzae* و Azin^(۱۷) برای تولید گزیلاناز در *Trichoderma longibrachiatum* اشاره نمود، قابل ذکر است که تاکنون در رابطه با این مخلوط آنزیمی توسط این قارچ روی محیط ترکیبی در حد مرجع شناسی وسیعی که انجام شد، گزارشی داده نشده و این اولین تحقیق و گزارش در این رابطه است.

مواد و روشها

میکروارگانسیم:

میکروارگانسیم مورد استفاده در این تحقیق، *Aspergillus oryzae* PTCC5164 بود که، از مرکز کلکسیون سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی ایران، فراهم شد. کشت ذخیره پس از رشد، که در کشت های

شیبدار (slants) حاوی محیط کشت Potato Dextrose Agar (PDA) و به مدت ۴ روز صورت پذیرفت، در دمای 4°C نگهداری شد و زیرکشت‌ها ماهانه تهیه شدند.

محیط‌های کشت تولید و شرایط رشد:

محیط کشت حاوی یک منبع کربنی و محیط مایع^(۱۵) بود:

محیط مایع متشکل از محلول نمکی زیر بود (g/l):

۱. در آزمایش‌های مقدماتی که بوسیله روش تک عاملی انجام شد، بعنوان منبع کربنی، 0.5% (w/v) از هریک از مواد زیر استفاده شد:

منابع کربنی برای آمیلاز: آرد نشاسته ذرت (که از تولیدکنندگان محلی بدست آمده بود)، آرد گندم (که از تولیدکنندگان محلی بدست آمده بود) و ط (مالتوز: Sigma Co.).

منابع کربنی برای پکتیناز^(۱۸): ی (پکتین سیب، س) پکتین مرکبات (هر دو از شرکت NOVO) و ل (تفاله چغندر قند خشک شده) (از کارخانه چغندر قند شاهزند اراک)

۲. مرحله دوم بهینه سازی بوسیله روش تاگوچی انجام شد.^(۱۹) این روش، که یکی از انواع مرسوم طراحی آماری آزمایشها به طریق فاکتوریل جزئی (Fractional Factorial) است^(۲۰)، قبلاً به منظور مشابه بکار گرفته شده است^(۱۷). با توجه به نتایج مرحله اول و نتایج سایر مقالات^(۱۷،۱۹،۱۱) در این طراحی، ۶ عامل: میزان همزن، نوع منبع کربن، درصد CaCl_2 (w/v)، درصد منبع کربن (w/v)، درصد منبع نیتروژن (w/v) (CSP) و pH اولیه محیط کشت به منظور بهینه سازی شرایط تولید انتخاب گردید (جدول ۱). عامل اول در دو سطح و بقیه در سه سطح مختلف در تیمارهای ۱۸ گانه (L-18 Orthogonal array) طبق جدول ۳، هر یک در سه تکرار تهیه و پس از تلقیح بر روی شیکر انکوباتور در 30°C گرماگذاری شدند.

تهیه سوسپانسیون کنیدیوسپوری و شمارش بالام نئوبار

جهت تهیه سوسپانسیون کنیدیوسپوری آب استریل دارای مقدار ۱ در هزار (w/v) Tween 80[®] را به لوله های کشت حاوی کنیدیوسپور اضافه نموده سپس با کمک پیپت پاستور استریل به خوبی مخلوط کردیم تا کنیدیوسپور ها جدا شوند. برای شمارش کنیدیوسپور ها و دست یافتن به پیش کشتی مناسب برای استفاده در محیط تولید، سوسپانسیون را از چند لایه پشم شیشه که درون قیفی قرار داشت، رد کردیم تا میسلایوم ها جدا شوند. محلول صاف شده به خوبی ورتکس شد و با پیپت مقدار بسیار جزئی از آن بین لام و لامل نئوبار قرار داده شد. تمام مراحل در شرایط استریل انجام گردید.

لام نئوبار با عدسی شیئ $\times 25$ بررسی شد که کنیدیوسپور ها در یک مربع 16 خانه ای لام، شمرده شدند و تعداد بدست آمده، در 250000 ضرب گردید. عدد حاصل تعداد کنیدیوسپور ها را در یک میلی لیتر سوسپانسیون نشان می دهد و می توان با داشتن آن مقدار مناسبی از کنیدیوسپور را وارد محیط پیش کشت نمود.

پیش کشت

بعد از شستن کنیدیوسپورها از سطح کشت ۴ روزه اسلنت PDA، پس از افزودن ۲۵ میلی لیتر آب مقطر واجد ۰/۱٪ توئین ۸۰ مقدار ۳/۵ میلی لیتر از سوسپانسیون کنیدیوسپوری به فلاسک ارلن مایر ۲۵۰ میلی لیتری که دارای ۵۰ میلی لیتر محیط مایع PDB (محیط PDA بدون آگار) بود، اضافه شد.

فلاسکها در دمای 30°C برای ۴۸ ساعت در دور 150 rev.min⁻¹ خوابانیده (انکوبه) شدند که در پایان پلت های برف آبی بدست آمد.

ترکیبات PDB: سیب زمینی gr۳۰۰، گلوکز gr۲۰ و آب مقطر cc۱۰۰۰

محیط تولید

کشت های تولیدی به حجم ۵۰ میلی لیتر در فلاسک های ارلن مایر ۲۵۰ میلی لیتری تهیه و با (7% v/v) از پیش کشت تلقیح شدند و در دمای 30°C برای ۹۶ ساعت در دور 150 rev.min⁻¹ پیش از استخراج محلول آنزیمی، خوابانیده (انکوبه) شدند.

استخراج محلول آنزیمی

محلول آنزیمی با اضافه کردن ۱۰۰ میلی لیتر بافر استات (۵۰ mM، pH 4.8) به نمونه های کشت و قرار دادن آن بر روی شیکر در دور 150 rev.min⁻¹ به مدت ۱ ساعت در دمای 30°C استخراج گردید. عصاره بکمک کاغذ صافی واتمن (شماره یک) از زی توده و زواید محیط کشت جداسازی شد. ذرات معلق توسط سانتریفو در 6000 × به مدت ۱۵ دقیقه رسوب دهی شد و بخش رو شناور حاصل برای تعیین فعالیت آنزیم مورد استفاده قرار گرفت.

سنجش فعالیت آنزیمها

سنجش فعالیت پکتینولیتیکی

فعالیت این آنزیم با استفاده از روش Pretel^(۲۱) مورد سنجش قرار گرفت. در لوله های آزمایش ابتدا ml 0/5 محلول آنزیمی خالص (در مورد لوله شاهد محلول آنزیمی ۱۵ دقیقه در آبجوش به منظور غیرفعال شدن آنزیم جوشانده شد) (از محلول استات پکتین ۰/۵٪ (مربوط به پکتین سیب، شرکت sigma) بعنوان سوبسترای آنزیم در دمای 37°C برای ۱۰ دقیقه در بن ماری شیکردار استفاده شد، بعد از این زمان لوله ها خنک شدند و به لوله ها 0/5 cc محلول سود ۲ نرمال و DNS 0.5cc اضافه شد و بلافاصله در آبجوش به مدت ۵ دقیقه قرار گرفتند بعد از این زمان بلافاصله لوله هادر آب یخ قرار گرفتند سپس به محتوی لوله ها ۵ میلی لیتر آب مقطر اضافه شد و بعد از ورتکس هر لوله، فعالیت آنزیمی با روش DNS (λ=550) مورد سنجش قرار گرفت.

سنجش فعالیت آمیلولیتیکی

فعالیت این آنزیم با استفاده از روش Bernfeld^(۲۲)، تمامی مراحل مشابه روش سنجش پکتیناز بود بجز اینکه از محلول ۱٪ نشاسته محلول (شرکت Merck) در بافر استات بعنوان سوبسترا در 40°C برای ۵ دقیقه در بن ماری شیکردار استفاده شد. آنزیم با روش DNS (λ=540) مورد سنجش قرار گرفت. سوپرناتانت (مایع رویی) حاصل از مرحله استخراج و سانتریفو برای بررسی آمیلاز بسیار غلیظ می باشد به همین دلیل برای سنجش قدرت آمیلولیتیکی محیط کشت، عصاره آنزیمی به میزان ۱ به ۱۰۰ با بافر استات رقیق شد. قندهای احیا شده حاصل در

آزمایش های مذکور به کمک روش DNS مورد سنجش قرار گرفتند.^(۲۳) یک واحد فعالیت آنزیمی به مقدار فعالیتی اطلاق می شود که بتواند $1 \mu\text{mol}$ قند احیاکننده بر حسب اکسی والان را در هر دقیقه تولید نماید. در مورد آنزیم آمیلاز قند مورد نظر گلوکز و در مورد پکتیناز گالاکتورونیک اسید است.

طراحی آزمایش و تجزیه و تحلیل آماری

روشهای تک عاملی^(۱۷) و تاگوچی^(۱۹) برای بهینه سازی شرایط کشت مورد استفاده قرار گرفتند. بهترین منابع برای هر آنزیم، بکمک روش تک عاملی شناخته شد. بهینه سازی شش عامل، که در جدول ۱ نشان داده شده، توسط روش تاگوچی در طراحی آرایه L18 مورد بررسی قرار گرفتند.

عامل	سطح ۱	سطح ۲	سطح ۳
دور همزن	150	180	-
نوع منبع کربن ^(۱)	BPF	PBF	FBP
CaCl ₂ (%)	0.05	0.1	0.2
% مقدار منبع کربن	2	4	6
CSP % ^(۲)	1	2	3
pH	4	4.5	5

جدول ۱- عوامل و سطوح انتخاب شده در طراحی به روش تاگوچی

BPF^(۱) شامل مخلوطی از: ۷۰٪ سبوس گندم، ۱۵٪ پکتین و ۱۵٪ آرد نشاسته ذرت؛ PBF شامل مخلوطی از: ۷۰٪ پکتین، ۱۵٪ سبوس گندم و ۱۵٪ آرد نشاسته ذرت؛ FBP شامل مخلوطی از: ۷۰٪ آرد نشاسته ذرت، ۱۵٪ سبوس گندم و ۱۵٪ پکتین بود.^(۲)

بعد از انجام تیمارها و کسب نتایج، آزمون آماری ANOVA برای هر یک از آنزیمها انجام شد و با توجه به این نتایج، آزمایش تاییدی حاصل شد. این آزمایش شرایط بهینه ای بود که بکمک محاسبات آماری پیشنهاد شده بود. در نتیجه دو گروه شرایط تولید متفاوت برای هر یک از آنزیمها مورد محاسبه قرار گرفت.

ترکیب شرایط بهینه در یک شرایط

با توجه به نتایج کسب شده، یک شرایط تولیدی بکمک میانگین مورد محاسبه به روش ریاضی از نقاط بهینه ای که قبلاً کسب شده بود، انتخاب شد که در زیر آمده است:

جدول ۲- شرایط محیط ترکیبی

دور همزن	pH	%CaCl ₂	%CSP	پکتین مرکبات	سبوس گندم	آرد نشاسته ذرت
۱۵۰ rev.min ⁻¹	۴٫۲۵	g/100ml ۰٫۱۲۵	۱g/100ml	۰٫۹g/100ml	۰٫۹g/100ml	۴٫۲g/100ml

نتایج و بحث

مرحله اول بهینه سازی منابع کربنی متفاوت در تولید آنزیمها:

تعیین منبع بهینه کربن محیط برای آنزیم آمیلاز

در مقایسه بین آرد نشاسته ذرت، آرد گندم و مالتوز بعنوان منبع کربنی مناسب برای تولید آنزیم آمیلاز در شرایط یکسان کشت بعد از ۹۶ ساعت و دمای 30 °C و دور همزن 1۵۰ rev.min⁻¹ بالاترین مقدار تولید آنزیم آمیلاز مربوط به آرد نشاسته ذرت با مقدار ۴۶۸/۵۷ U/ml بدست آمد که نتایج در نمودار مشخص شده است.

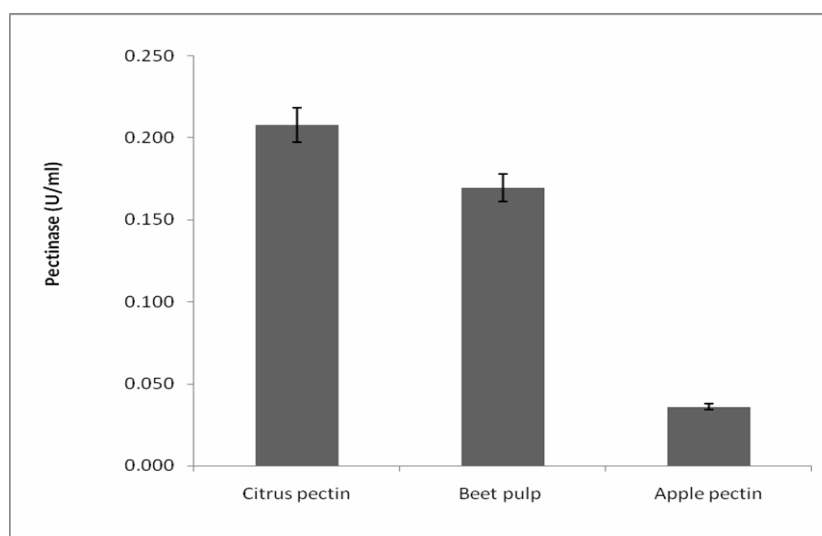
نمودار ۱: تأثیر منابع مختلف کربن دارای نشاسته بر تولید آمیلاز

این یافته مشابه یافته های Fogarty^(۲۴) است که برای تعیین منبع کربنی مناسب از بین نشاسته محلول، آرد نشاسته ذرت، مالتوز، گلوکز و لاکتوز، مناسبترین منبع کربنی را به ترتیب نشاسته محلول و آرد نشاسته ذرت معرفی نموده است. در ارتباط با اثر اندک مالتوز بر تولید آمیلاز می توان به تأثیر بازخورد منفی (فیدبک) آن بعنوان سوبسترای این آنزیم بر تولید آن اشاره نمود. لازم به ذکر است که Demain^(۲۵) مالتوز را بعنوان منبع کربنی مهارکننده آنزیم معرفی کرده است ولیکن آرد نشاسته ذرت قدرت القای این آنزیم را به خوبی نشان داده است و راحتتر توسط آنزیم به قند تجزیه می گردد، چرا که آرد نشاسته ذرت واجد جایگاه اتصال اختصاصی برای این آنزیم می باشد و در ارتباط با اثر کمتر آرد گندم به نظر می رسد که این منبع کربنی قادر نمی باشد بعنوان سوبسترای

اختصاصی آمیلاز، همچون آرد نشاسته ذرت موجب القای تولید آنزیم آمیلاز گردد. Fogarty^(۲۶) و مرادی^(۳) در مورد اثر بیشتر نشاسته نسبت به مالتوز معتقد هستند که منوساکاریدها به اندازه دی ساکاریدها و دی ساکاریدها (مالتوز) به اندازه پلی ساکاریدها (نشاسته) باعث تولید آلفا آمیلاز نمی شوند.

تعیین منبع بهینه کربن محیط برای آنزیم پکتیناز

در مقایسه بین تفاله چغندر قند، پکتین مرکبات و پکتین سیب بعنوان منبع کربنی مناسب برای تولید آنزیم پکتیناز در شرایط یکسان کشت، بهترین فعالیت پکتیناز مربوط به پکتین مرکبات با مقدار $0/۲۰۸$ U/ml بدست آمد که نتایج در نمودار ۲ نشان داده شده است.

نمودار ۲: تأثیر منابع مختلف کربن دارای پکتین بر تولید پکتیناز

در ارتباط با افزایش میزان تولید آنزیم پکتیناز در حضور پکتین مرکبات می توان به مشابهت این یافته با یافته Malvessi^(۱۸) اشاره کرد، وی به وضوح به تأثیر مثبت پکتین مرکبات بر افزایش تولید آنزیم endo-PG (اندوپلی گالاکتوروناز) در قارچ اسپرژیلوس اوریزه در شرایط کشت غوطه ور اشاره نموده است. همچنین بلالی^(۱) نیز توانست از پکتین مرکبات بعنوان تنها منبع کربن برای القای ترشح آنزیم خارج سلولی پکتیناز (پلی گالاکتوروناز) برای قارچهای *A. flavus*, *A. niger* (خویشاوند نزدیک *A. oryzae*) استفاده نماید. Yamane^(۱۵) توانست با استفاده از پوست و ضایعات پرتقال (orange peel) به تولید بالایی از پکتیناز برای *A. oryzae* در محیط نیمه جامد (غوطه ور) دست یابد.

در ارتباط با تأثیر بیشتر پکتین مرکبات بر تولید پکتیناز نسبت به چغندر قند می توان به درصد ترکیبات پکتینی بالاتر موجود در پکتین مرکبات نسبت به تفاله چغندر قند Nigam^(۲۷) اشاره نمود که طی آن میزان بیشتر پکتین باعث القاء زیادتر آنزیم پکتیناز گشته است.

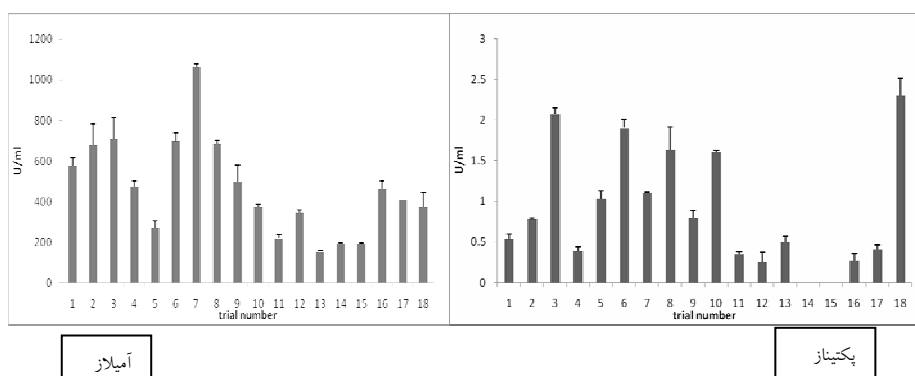
آزمایشهای طراحی شده توسط روش تاگوچی

تا این مرحله بکمک روش تک عاملی تأثیر منبع کربنی مورد بررسی قرار گرفت تا نوع منبع کربنی مناسب در محیط کشت مشخص شود اما برای بهینه سازی همزمان تولید این آنزیمها نیاز به بررسی عوامل مختلفی

آنها بطور همزمان بود. در این مورد نیاز به انتخاب روش آماری مناسبی بود. در روش چند عاملی چند فاکتور همزمان تغییر داده می شوند و نتیجه بررسی می شود و در روش **full factorial** همه حالت های ممکن در نظر گرفته می شود و جواب بدست آمده قابل اطمینان است ولی تعداد آزمایشها بسیار زیاد است. ولی در روش تاگوچی با بکارگیری فنونی، تعداد آزمایشهای لازم برای بهینه سازی یک کیفیت، کاهش یافته است، علاوه بر این دقت تا حد زیادی افزایش یافته است. بنابراین در ادامه تحقیق از روش تاگوچی استفاده شد.

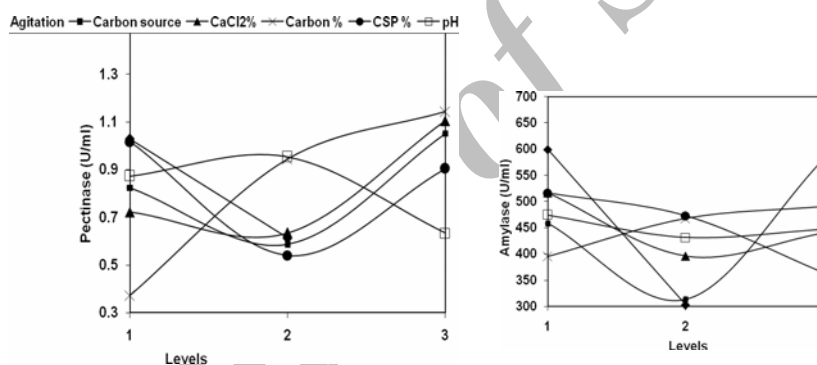
نتایج تولید هردو آنزیم در ۱۸ محیط تاگوچی پس از ۹۶ ساعت خوابانیده (انکوبه) کردن به ترتیب در نمودار ۴ آمده است. شرایط کشت براساس سطوح ۱-۱۸ در جدول ۳ مشخص شده است. بعد از تحلیل نتایج توسط نرم افزار مشخص شد که بیشترین میزان محصول بدست آمده برای آمیلاز، پکتیناز با استفاده از ۷۰٪ آرد نشاسته ذرت، ۱۵٪ سبوس گندم و ۱۵٪ پکتین بعنوان گوهرمایه (سوبسترا) حاصل شده است. جدول ۳- تیمارهای ۱۸ گانه عوامل و سطوح آنها

تیمارها	Agitation	Carbon source	CaCl ₂ %	Carbon %	CSP %	pH
۱	1	1	1	1	1	1
۲	1	1	2	2	2	2
۳	1	1	3	3	3	3
۴	1	2	1	1	2	2
۵	1	2	2	2	3	3
۶	1	2	3	3	1	1
۷	1	3	1	2	1	3
۸	1	3	2	3	2	1
۹	1	3	3	1	3	2
۱۰	2	1	1	3	3	2
۱۱	2	1	2	1	1	3
۱۲	2	1	3	2	2	1
۱۳	2	2	1	2	3	1
۱۴	2	2	2	3	1	2
۱۵	2	2	3	1	2	3
۱۶	2	3	1	3	2	3
۱۷	2	3	2	1	3	1
۱۸	2	3	3	2	1	2

نمودار ۴- تولید آنزیم های پکتیناز آمیلاز در ۱۸ محیط طراحی شده به روش تاگوچی

طبق جدولهای ANOVA (داده ها نشان داده نشده) مهمترین عامل ایجاد تفاوت در نتایج حاصل، منبع کربنی بوده است. نمودار (۵) اثرات اصلی فاکتورهای مختلف را نشان می دهد، میزان شدت همزن در ۱۵۰ rev.min-1 و مقادیر (w/v 6%) منبع کربنی محیط تولید برای همه آنزیمها مشابه بودند در حالیکه سطوح سایر عوامل برای این آنزیمها متفاوت بود.

نمودار ۵- نمودارهای چندگانه تاثیرات اصلی (میانگین اثرات) در بهینه سازی آمیلاز (راست بالا)، پکتیناز (چپ بالا).

هرچند که در مورد قارچ مورد پژوهش گزارشی برای روش تاگوچی کسب نشده اما در این راستا، Lee^(۲۸) برای تولید کلاسترول اکسیداز توسط باکتری *Rhodococcus equi* از روش تاگوچی برای بهینه سازی محیط کشت استفاده نمود و تولید خود را تا ۴ برابر افزایش داد. Azin^(۱۷)، برای تولید آنزیم گزیلاناز توسط *longibrachiatum Trichoderma* نیز از روش تاگوچی به منظور بهینه سازی محیط کشت استفاده نمود و تولید آنزیم تا حدود ۲ برابر افزایش یافت در پژوهش حاضر نیز بکمک روش تاگوچی، تولید آمیلاز، پکتیناز به ترتیب به میزان ۱۹۶/۲٪، ۱۹۵/۴۴٪ افزایش یافت. در واقع در روش تاگوچی با در نظر گرفتن تاثیرات مختلف عوامل و شرایط مختلف به محیط بهینه ای دست یافتیم که شاید با روش های دیگر بدلیل کثرت آزمایشها کسب این نتیجه مقدور نبود.

بررسی میزان تولید آنزیمها در شرایط آپتیمم تأییدی verification

بعد از انجام تیمارها، شرایط بهینه برای تولید و نتایج مورد پیش بینی برای هر آنزیم، که در جدول ۴ نشان داده شده، مورد محاسبه قرار گرفت. طی اجرای آزمایشها در شرایط مذکور، نتایج حاصله بسیار به موارد پیش بینی شده نزدیک بودند.

جدول ۴- شرایط بهینه پیشنهادی بدست آمده توسط محاسبات آماری و میزان آنزیم مورد انتظار در شرایط یاد شده (BPF شامل مخلوطی از: ۷۰٪ سیبوس گندم، ۱۵٪ پکتین و ۱۵٪ آرد نشاسته ذرت؛ PBF شامل مخلوطی از: ۷۰٪ پکتین، ۱۵٪ سیبوس گندم و ۱۵٪ آرد نشاسته ذرت؛ FBP شامل مخلوطی از: ۷۰٪ آرد نشاسته ذرت، ۱۵٪ سیبوس گندم و ۱۵٪ پکتین است.)

آنزیم	آمیلاز	پکتیناز
دور همزن	150	150
منبع کربن	FBP	FBP
CaCl ₂ % (w/v)	0.05	0.2
درصد کربن (w/v)	6	6
(w/v) CSP %	1	1
pH	4	4.5
مقدار آنزیم مورد انتظار U/ml	923.39	2.19

جدول ۵ نتایج کسب شده بعد از آزمایشها تأییدی verification و مقایسه آن با میانگین بدست آمده در آزمایشهای هیجده گانه (طبق آرایه L-18)

الف	ب	ج	د	ه
آنزیمها	میانگین نتایج کسب شده بعد از ۱۸ تیمار (U/ml)	نتایج کسب شده بعد از انجام آزمایشهای تأییدی (U/ml)	نسبت افزایش مقادیر ج/ب (%)	نسبت ستون ج به شرایط مورد انتظار (%)
آمیلاز	452.11	861.43	190.53	93.29
پکتیناز	0.8	1.82	222.5	83.1

بررسی شرایط ترکیبی

همانطور که اشاره شد، هدف نهائی این تحقیق کسب شرایط واحد مناسبی برای تولید همزمان آمیلاز و پکتیناز بوده است. به همین دلیل، میانگین همه سطوح عوامل به صورت زیر محاسبه شد:

دور همزن: از آنجا که هر دو آنزیم در دور همزن 150 rev.min⁻¹ تولید شدند، دور همزن هم در شرایط ترکیبی بر روی 150 rev.min⁻¹ تنظیم شد.

تولیدات هر دو آنزیم در دور 150 rpm بالاتر از 180 rpm بود، Fogarty^(۲۴) و همکاران معتقدند تکان دادن زیاد محیط پس از کشت نیز موجب شکسته شدن میسلیمهای قارچی می گردد، رشد سلولی به تعویق می افتد،

حفظ شرایط استریل نیز با مشکل مواجه می‌شود و همچنین بعضی از اسپورها در این حالت قادر به جوانه زدن نمی‌باشند. بطور مشابه حق وردی^(۲) نیز از دور همزن ۱۵۰ rpm برای بهینه سازی تولید آمیلاز استفاده نموده است، برای بهینه سازی حتی Yamane^(۱۵) دور پائین تر همزن (rpm) ۱۰۰ را در مورد آنزیم های سلولولیتیک، گزیلاناز، آمیلاز و پکتیناز در *A. oryzae* پیشنهاد کرده است.

منبع کربن: از آنجا که بهینه تولید هر دو آنزیم در محیط FBP شامل مخلوطی از: ۷۰٪ آرد نشاسته ذرت، ۱۵٪ سبوس گندم و ۱۵٪ پکتین مرکبات بود، شرایط جدید نیز مشابه مقادیر قبل فراهم شد. دو آنزیم، یعنی: آمیلاز و پکتیناز بهترین تولید را داشتند.

کربن (w/v)(%): از آنجا که هر دو آنزیم در محیط حاوی (w/v) ۶٪ منبع کربن بهترین تولید را داشتند، شرایط جدید نیز مشابه مقادیر منبع کربنی قبل فراهم شد.

pH و CaCl₂(%) (w/v), CSP (%) (w/v)

CaCl₂(%) (w/v): میانگین مقادیر CaCl₂(%) (w/v) طبق جدول ۴، در زیر محاسبه شده است:

$$\text{CaCl}_2(\%) (\text{w/v}) = \frac{0.2 + 0.05}{2} = 0.125$$

(CSP)(%) (W/V): از آنجا که هر دو آنزیم در محیط حاوی (w/v) ۱٪ CSP بهترین تولید را داشتند، شرایط جدید نیز مشابه مقادیر قبل فراهم شد.

$$\text{pH} = \frac{4 + 4.5}{2} = 4.25$$

pH: pH بهینه در شرایط ترکیبی بر روی ۴٫۲۵ تنظیم شد:

در نتیجه، محیطی حاوی (g/100ml) ۷۰٪ آرد نشاسته ذرت، ۱۵٪ سبوس گندم و ۱۵٪ پکتین مرکبات؛ ۱٪ CSP، 0.125 % CaCl₂، pH 4.25 فراهم شد و بعد از تلقیح در شیکر انکوباتور در ۱۵۰ rev.min⁻¹ برای ۹۶ ساعت در 30°C^o انکوبه شد سپس مخلوط آنزیمی عصاره گیری شد و از نظر تولید آنزیمها مورد سنجش قرار گرفت.

جدول ۶: نتایج کسب شده در شرایط ترکیبی

آنزیمها	بالاترین میزان تولید آنزیمها در شرایط ترکیبی (U/ml)	افزایش مقادیر محیط ترکیبی نسبت به میانگین ۱۸ تیمار (%)	افزایش مقادیر محیط ترکیبی به شرایط مورد انتظار (%)
آمیلاز	887.143	196.22	96.07
پکتیناز	1.76	220	80.3

این نتایج نشان می دهد که اگرچه در شرایط ترکیبی میزان تولید دقیقاً همچون شرایط بهینه برای هر آنزیم نبوده، اما بیشتر از میانگین تولید هر یک از آنزیمها در تیمار L18 بود. در واقع در ابتدا برای تولید هر آنزیم به تنهایی شرایط بهینه ای فرض شد، سپس با ایجاد یک نقطه ترکیبی، که میانگین ریاضی نقاط قبلی بوده، یک نقطه بهینه جدید را می توان انتخاب کرد که در آن، همه آنزیمها در مقادیر بالایی تولید شوند. نتایج نشان داد که بهترین شرایط تولید هر دو آنزیم در یک محیط واحد در شرایط اشاره شده در شرایط ترکیبی، کسب شد.

اثر منبع کربن، CSP و %CaCl₂

در رابطه با منبع کربن، کشت در حالت تک عاملی و تأییدی محیطی حاوی (g/100ml) ۷۰٪ آرد نشاسته ذرت، ۱۵٪ سبوس گندم و ۱۵٪ پکتین مرکبات: 0.125% CaCl₂، 1% CSP، pH 4.25؛ بعنوان محیطی با بالاترین میزان تولید مشخص شد. در خصوص بالاتر بودن میزان آرد نشاسته ذرت می توان به این نکته اشاره نمود که بیان ژن آمیلاز که بکمک سوبسترای اختصاصی خود یعنی آرد نشاسته ذرت القا و تحریک شده است احتمالاً موجب بیان سایر آنزیمها نیز گشته است در ارتباط با این مساله می توان به یافته های Kitamoto^(۲۹) اشاره نمود که بیان بیشتر دو ژن *celA* و *celB* مربوط به آنزیم سلولولیتیک را تحت تنظیم پرموتور ژن *A* آمیلاز در *A. oryzae* نشان داده است.

در رابطه با CSP (پودر خیسانده ذرت)، بطور کلی می توان گفت اضافه نمودن مقدار ناچیزی نیتروژن برای رشد و تولید محصول قارچ موثر است. در تحقیقاتی که توسط Dhillon^(۳۰)، انجام شد مشخص گردید از بین منابع نیتروژنی پپتون، پودر خیسانده ذرت و عصاره مخمر، پودر خیسانده ذرت با غلظت ۱٪ بهترین منبع نیتروژنی برای تولید گزیلاناز است و از طرفی استفاده از این منبع نیتروژنی از نظر اقتصادی کم هزینه و مقرون به صرفه تر است. مروج^(۴) در تحقیقات خود با استفاده از CSP با غلظت ۱٪ برای تولید بهینه *Fpase* و *xylanase* در قارچ *تریکودرما* به تولید بهینه رسیده است. در پژوهش حاضر از ۱٪ CSP در محیط کشت بهینه بعنوان منبع نیتروژن استفاده شد که مقدار آن به نتایج قبلی نزدیک است. در رابطه با مقدار کلرید کلسیم در این تحقیق از 0.125% CaCl₂؛ در شرایط بهینه استفاده شد. Fogarty^(۳۱) و همکاران به منظور بهینه سازی تولید بتا گلوکوزیداز اشاره به لزوم استفاده از این ترکیب در محیط کشت *A. fumigatus* از 1.4gr/lit CaCl₂ استفاده نمود. تاثیر مثبت ترکیبات کلسیمی در تولید آنزیم آمیلاز توسط مرادی^(۳) با بکار بردن این ترکیب به میزان ۰/۰۵٪ در تولید پکتیناز مشخص شده، این محققین به نقش مستقیم Ca⁺² در ترکیب CaCl₂، برای اتصال سوبسترا به جایگاههای اختصاصی اتصال در آنزیم به وضوح اشاره نموده اند.

تأثیر pH

تأثیر pH محیط بر روی فعالیت آنزیمها از اهمیت زیادی برخوردار است چراکه اغلب آنزیمها در یک pH مشخص دارای فعالیت حداکثر می باشند و در pH بالاتر و پائین تر از آن فعالیت کمتری از خود نشان می دهند یا غیر فعال می گردند. در این تحقیق pH بهینه در شرایط ترکیبی ۴/۲۵ بوده است، گزارشهای مشابهی در همین محدوده pH وجود دارد. مروج^(۴) pH بهینه برای تولید CMCase در *تریکودرما* را معادل ۴/۵ بیان نموده حال آنکه

Yamane⁽¹⁵⁾ میزان pH مناسب برای تولید سه آنزیم سلولولیتیک، پکتیناز و گزیلاناز را در محیط کشت جامد ۵ و در محیط کشت غوطه ور ۶ پیشنهاد نموده است بطور جالب توجه Malvessi^(۱۸) بهترین شرایط برای تولید و عملکرد آگزوپلی گالاکتوروناز ex-PG را در pH ۴٫۵ و برای اندوپلی گالاکتوروناز endo-PG را در pH 4.3 برای *A. oryzae* در نظر گرفته است.

تشکر و قدردانی

با تقدیر از کلیه همکارانی که در سازمان علمی صنعتی ایران - پژوهشکده بیوتکنولوژی در این پروژه سهم بوده‌اند.

References:

- Balali, G. R., Minaefar, A. and Sharifnabi, B., *Biology of Iran*, **1** (20), 5 (2007).
- Haghverdi, A., *A Thesis of Master of Science Degree in Food Science and Technology*, Islamic Azad University Science and Research Branch (2000).
- Moradi, S. B., Moazami, N. and Rostami, K., *The 2th National Biotechnology Congress, Iran*, 1649 (2002).
- Moravej, R., *A thesis of Master of Science Degree in Microbiology*, Islamic Azad University Jahrom Branch (2003).
- Chang, T. S., Siddiq, M. N. K. Sinha, and Cash, J. N., *J. Food Sci.*, **59**, 1065 (1994)
- Carlsen, M., Spohr, A., Nielsen, J. and Villadsen, J., *Biotechnol and Bioengin.*, **79**, 266 (1998).
- Angayarkanni, J., Palaniswamy, M., Murugesan, S. and Swaminthan, K., *J. Biosci. Bioeng.*, **94**, 299 (2002).
- Bajpai, P., *Biotechnology Progress.*, **15**, 147 (1999).
- Nakadai, T. and Nasuno, S., *Journal of Fermentation Technology*, **66**(5), 525 (1988).
- Mellon, J. E. and Cotty, P. J., *Mycopathologia.*, **157**, 333 (2004).
- Ribon, A. O. B., Coelho, J. L. C., de Barros, E. G. and Araújo, E. F., *Biotechnology Letters*, **21**, 395 (1999).
- Redlak, K., Dahm, H., Ciesielska, A., and Strzelczyk, E., *Biol. Fertil. Soils*, **33**, 83 (2001).
- Dosanjh, N. S. and Hoondal, G. S., *Biotechnology Letters*, **18**, 1435 (1996).
- Pagès, S., Valette, O., Abdou, L., Bélaïch, A. and Bélaïch, J., *Bacteriol.*, **185**, 4727 (2003).
- Yamane, Y., et al., *J. Biosci. Bioneng.*, **93** (1), 9 (2002).
- Zeta laki, K., *process Biochem.*, **11**(7), 11 (1976).
- Azin, M., Moravej, R., Zareh, D., *Enz. Microb. Technol.*, **40**, 801 (2007).
- Malvessi, E., Silveira, M., *Brazilian Archives of Biology and Technology*, **47**(5), 693 (2004).
- Roy, R. K., *A primer on The Taguchi Method*, VNR. Nostrand Reinhold, New York, ISBN: 0-471-36101-1, 1 & 100 (2001).
- Taragano, V., Sanchez, V. E. and Pilosof, A. M. R., *Biotechnology Letters*, **19**(3), 233 (1997).
- Pretel, M. T., Lozano, P., Riquelme, F. and Romozara, F., *Proc. Biochem.*, **32**, 43 (1997).
- Bernfeld, P., *Amylases Alpha and Beta*, In: *Methods in Enzymology*, **1**, Colowick, S. and Kaplan, N., Academic Press, NY, 149. ISBN: 12181801-2, (1955).

23. Miller, G. L., *Anal Chem.*, **31**, 426 (1995).
24. Fogarty, W., *Enzymes of the Genus Aspergillus, Department of Industrial Microbiology, University College, Dublin 4, Ireland*, 177 (1994).
25. Demain, A. L. and Solomon, N. A., *Manual of Industrial Microbiology and Biotechnology.*, 2th. USA: American Society for Microbiology; 10: 122, ISBN: 1555811280(1999).
26. Fogarty, W. and Kelly, C., *Department of Industrial Microbiology in: Fogarty, W., Microbial enzymes and biotechnology*, 2nd edition, ed, Elsevier Applied Science Publishers, London, ISBN 1-85166-486-6, **3**, 72 (1990).
27. Nigam, P., *Process Biochemistry*, **29**, 331 (1994).
28. Lee, M. T., Chen, C. W and Chou, W., *Process Biochem.*, **32**, 697 (1997).
29. Kitamoto, E., *Appl. Microbiol. Biotechnol.*, **50**, 85(1998).
30. Dhillon, A., Gupta, J. K. and khanna, S., *Process Biochem*, **35**, 840 (2000).
31. Fogarty, W. and Kelly, C., *Pectic Enzymes*, in: Fogarty, W., *Microbial Enzymes and Biotechnology, ed.*, Department of Industrial Microbiology University College, Dublin, Ireland, 131 (1983).

Archive of SID